

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 27. juli 2018 —
ZW mod Deutsche Lufthansa AG**

(Sag C-498/18)

(2018/C 399/31)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ZW

Sagsøgt: Deutsche Lufthansa AG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan den frist på to år til at anlægge sag, som er fastsat i Montreal-konventionens artikel 35, afbrydes eller suspenderes?
- 2) Kan det på grundlag af Montreal-konventionens artikel 35, stk. 2, [hvorefter] »[m]etoden for beregning af dette tidsrum fastlægges efter gældende lov på det sted, hvor sagen anlægges«, antages, at en bestemmelse i national ret om starttidspunktet for beregningen af fristen kan have forrang for den almindelige regel i artikel 35, stk. 1, om at fristen regnes fra ankomsten til bestemmelsesstedet?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Ilfov (Rumænien) den 13. august 2018 —
EP mod FO**

(Sag C-530/18)

(2018/C 399/32)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Ilfov

Parter i hovedsagen

Sagsøger: EP

Sagsøgt: FO

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 15 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003⁽¹⁾ af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar fortolkes således, at den indfører en undtagelse fra reglen om, at den nationale ret på det sted, hvor barnet har sin faktiske bopæl, er kompetent?
- 2) Skal artikel 15 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar fortolkes således, at de af en part i sagen anførte omstændigheder (dvs.: Barnet er født i Frankrig, barnets far er fransk statsborger, barnet har blodsbeslægtet familie bestående af to søstre, en bror, en niece (søsterdatter) og farfar samt farens nuværende partner og deres mindreårige datter i Frankrig, hvorimod barnet i Rumænien ikke har slægtninge på morens side, barnet går i fransk skole, barnets opdragelse og mentalitet har altid været fransk, og hjemmesproget mellem forældrene indbyrdes og mellem forældrene og barnet har altid været fransk) udgør omstændigheder, der viser, at barnet har en særlig tilknytning til Frankrig [...], og at den nationale ret derfor skal erklære, at en fransk ret er bedre egnet til at behandle sagen?

- 3) Skal artikel 15 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar fortolkes således, at proceduremæssige forskelle mellem de to medlemsstaters lovgivninger, såsom den omstændighed, at sagen behandles for lukkede døre af specialretter, er til barnets bedste i den nævnte [EU-retlige] bestemmelses forstand?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27.11.2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT 2003, L 338, s. 1).

Sag anlagt den 12. september 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-576/18)

(2018/C 399/33)

Processprog: Italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky og D. Recchia, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260 TEUF, idet den ikke har truffet alle nødvendige foranstaltninger for at opfylde Domstolens dom af 29. marts 2012, sag C-243/10 vedrørende tilbagesøgning hos modtagerne af den støtte, der blev kendt ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet i Kommissionens afgørelse 2008/854/EF ⁽¹⁾ af 2. juli 2008.
- Den Italienske Republik pålægges at betale Kommissionen et fast beløb, som fastsættes ved at multiplicere et dagligt beløb på 13 892 EUR med antallet af dage for overtrædelsens fortsættelse fra afsigelsen af den dom, der blev afsagt af Domstolen i sag C-342/10, indtil den dag, hvor der afsiges dom i den foreliggende sag.
- Den Italienske Republik pålægges at betale Kommissionen en tvangsbøde pr. halvårsperiode, der fastsættes af Kommissionen til 126 840 EUR pr. dag, regnet fra halvåret efter datoen for dommen i nærværende sag.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved afgørelse 2008/854/EF af 2. juli 2008 om støtteordningen for hotelsektoren på Sardinien (Regionallov nr. 9 af 1998 — Misbrug af støtte N 272/98), der blev offentliggjort i EUT L 302 af 13. november 2008, fastslog Kommissionen, at den statsstøtte, der var blevet tildelt Italien, er ulovlig og uforenelig med det indre marked og pålagde tilbagesøgning af støtten.

Ved dom af 29. marts 2012, sag C-243/10, Kommissionen mod Italien, fastslog Domstolen, at Italien havde tilsidesat sine forpligtelser i henhold til denne afgørelse ved ikke inden for den fastsatte frist at have vedtaget alle de nødvendige foranstaltninger for at tilbagesøge den støtte, der var blevet tildelt inden for rammerne af ordningen omfattet af denne afgørelse, hos modtagerne.

Mere end seks år efter denne dom og til trods for de talrige anmodninger fra Kommissionen rettet til den italienske regering, er en stor del af denne støtte stadig ikke blevet tilbagesøgt. Den italienske regerings argumenter i denne forbindelse, særligt med hensyn til de verserende nationale tvister, udgør ikke en gyldig begrundelse for den manglende opfyldelse. Det følger således heraf, at Italien på tidspunktet for indgivelsen af nærværende søgsmål endnu ikke havde tilbagesøgt den samlede udbetalte støtte, og at den dermed ikke fuldt ud havde opfyldt Domstolens dom i sag C-243/10.